

Petri Puolakka

Uusi Tuiralainen Tattiopas

Kuvitettu ja Runomuotoinen

Sileä, hopeinen siipi joka leikkaa
läpi tummienkin huvitusten

Kirkuvaa hiljaisuutta
liike joka tuntuu pysähtyneeltä,
vaikka syöksyy läpi tyhjyyksien
niiden, jotka meitä erottavat

Sileä, hopeinen siipi joka leikkaa
siteet väliltämme eikä

kipua tunne vielä hetkeen.

Mustan taivaan syvyydessä
välkkyvät kaikki ne etäisyydet
joita en voi käsittää
-- tai ainakin useimmat.

Ja ne lukumäärät kaikkea,
joka on suurempaa kuin kaikki.

Niin pieniä ovat askeleet
niin vähäisiä ne aallot,
joita ääninä lähetän.

Ja silti niin suurta tuskaa,
kun sanon:

"Hyvästi."?

Rumpujen rytmiä minä ajattelen
ja hiekkaa paljaiden varpaitteni alla.

Mutta miten minä voisin sinulle niin vastata,
kun et enää näe kevättä saati kaukomaita?

Nyt on jo kuoleman kuilu välissämme,
minun asiani ovat elävien pieniä asioita,

ja niillä ei tee mitään siellä missä sinä jo olet
koska tuomiolla ja täytäntöönpanolla
ei ole kovin suurta eroa,

loppujen loppuksi.

Niin surullinen ja kaihoisa on päivä vailla sisältöä,
sellaista joka tanssisi kirjaimin sivulle, rytmeinä ja kuvina.
Vaikka se johtuisikin tapahtumien paljoudesta,
läheisyyden kylläisyydestä,
ja seikkailuiden seikkaperäisyydestä.

Se on päivä, jonka määrän täyttää päivämäärä,
haluista tyhjä, himoissaan hillitty,
seksistä ja ravinnosta tyydytetty.

Sellainen on syksyisen lahontuoksun
ja maatuvien lehtien päivä.

Tämä kirja kertoo sellaisista päivistä.
Ja niistä toisenlaisista.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi